

CAMCI İLE DEV MASALI

Mahallede çocuklar top oynamış
Top yuvarlanıp evin camını kırmış
Bizim oğlanı yolladım camcıya
Camcı gitmiş çooooook uzaklara
Peki, beklerken biz ne edelim?
Hadi bir masalla kendimizi eyleyelim.

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde kalbur saman içinde herkesin kardeşçe yaşadığı, bolluk ve bereketin hâkim olduğu güzel bir şehir varmış. Bu şehrin, mesleğini çok seven, işini keyifle yapan genç bir camcısı varmış. Bu genç, dükkânı ve camlarına çok değer verir, onlara gözü gibi bakarmış.

Günlerden bir gün şehre bir devin yolu düşmüş. İnsanlar, hayatlarında ilk defa gördükleri deve şaşkın şaşkın bakarlarken o, çarşıya doğru yönelmiş. Ama o da ne! Önüne ne geldiyse yıka yıka, çarşının bir ucundan girip öbür ucundan çıkmış ve gözden kaybolmuş. E tabi çarşı yerle bir... Sadece bizim camcınıninkiyle birkaç dükkân yıkılmaktan kurtulmuş.

Aradan üç gün geçmiş. Dev bir kez daha şehre gelmiş. Herkes telaşla saklanacak bir yer arayadursun, o yine çarşıya dalmış, kalan dükkânları da yıkıp şehri terk etmiş... Eh, bu defa cam dükkânı da yıkılmış tabii.

Bu olaydan sonra şehrin valisi dört bir yana tellallar salmış ve devi yakalayana üç kese altın verileceğini ilan etmiş. Camcı haberi duyunca bir heyecanlanmış. “Devi yakalarsam altınlarla dükkânımı yeniden kurup işimin başına dönebilirim” diye düşünmüş. Ancak devi bulunca ne yapacağı, onu nasıl durduracağı konusunda hiçbir fikri yokmuş. Öyle ya, bu cüsseye devi yakalayıp getirmesi imkânsızmış. Sonunda “Hele önce bir bulayım, gerisini o zaman düşünürüm” deyip bir cesaret yola koyulmuş.

Bir iz bulabilmek için tüm gün hiç durmadan yürümüş. Yürümüş, yürümüş... Zaman akmış, gece olmuş. Hafiften bir rüzgâr esmeye başlamış. Camcı hem geceyi geçirmek, hem de rüzgârdan korunmak için yolda rastladığı bir oyuğa sığınmış ve oracıkta uykuya dalmış.

Genç camcı ertesi sabah güneşin doğuşuyla uyanmış. Gündüz gözüyle bir bakmış ki uyuduğu yer aslında öylesine bir oyuk değil, devin ayak iziymiş. Üstelik etrafı daha nicesiyle doluymuş. Camcı bu izleri takip ederek devin evine ulaşmış. Aralık kapıdan başını uzatmış; kimsecikler görünmüyormuş. İçeri girip merakla, eh tabii biraz da tedirginlikle tüm odaları dolaşmış. Sedir, kandil, halı... Bütün eşyalar kocaman kocamanmış.

Bizim camcı mutfağa gelince raftaki devasa ekmeği fark etmiş. Zaten karnı da açmış... Bir parça koparıp karnını doyurmak istemiş. Tam ekmeğe elini uzatıyormuş ki, dev içeri girmesin mi? Bizimki hemen tuzluğun arkasına saklanmış. Dev gelmiş, el yordamıyla mutfak dolabını bulmuş ve bir tabak çıkarmış. Yine el yordamıyla bulduğu yiyecekleri tabağa koyuvermiş. Bu sırada bizim genç de dev kendisini fark etmesin diye dua edip duruyormuş.

Derken dev, tuzluğu almak için elini rafa uzatmış. O da ne? Yanlışlıkla tuz yerine camcıyı almasın mı? Camcı korkuyla avazı çıktığı kadar bağırmış. Devse ondan daha fazla korkarak bizim genci bırakmış ve bir köşeye sinmiş. Ürkek bir sesle, "Kim var orada" diye seslenmiş. Delikanlı, devin bu haline bir anlam verememiş. Korkusunun yerini merak almış. Kendine gelip doğrulmuş ve kim olduğunu, nereden geldiğini anlatmış. Sonra da deve, az önceki davranışlarının nedenini sormuş. Dev, "Yıllardır kullandığım gözlüğüm geçenlerde kırıldığı için etrafı net göremiyorum" demiş. "Bu yüzden günlük işlerimi yaparken biraz zorlanıyorum. Hem fark etmeden sağa sola da çarpıp duruyorum..."

Bizim camcı duyduklarından sonra devin niyetinin kötü olmadığını, etrafı yanlışlıkla yakıp yıktığını anlamış. Aklına bir fikir gelmiş. Deve, kendisiyle şehre gelirse yardımcı olabileceğini söylemiş. Dev, teklifi kabul etmiş. Bizim genci omzuna almış ve birlikte yola çıkmışlar.

Yol boyunca delikanlı, deve rehberlik etmiş. Bir yandan da muhabbet muhabbeti, şarkı şarkıyı, türkü türküyü getirmiş. Böylece az gitmiş uz gitmişler, sonunda şehre ulaşmışlar. Halk devı görünce yine korkuyla ne yapacağını şaşırmış. Fakat omuzundaki genç camcıyı ve neşeli halini fark edince biraz rahatlamışlar. Hayırdır inşallah deyip, izlemeye koyulmuşlar.

Genç camcı devle birlikte dükkânına gelmiş. Yıkıntıların arasında ihtiyacı olan malzemeleri bulup deve güzel bir gözlük yapmış. Dev, gözlüğü takar takmaz eskisi gibi görmeye başlamış. Yardımı için camcıya çooooook teşekkürler etmiş.

Bizim genç, dev de yanına alarak valinin huzuruna çıkmış ve her şeyi bir bir anlatmış. Dev'in niyetinin kötü olmadığını, ortalığı istemediğini öğrendikten sonra herkes iyice rahatlamış. Vali de, dev'i bulacak kadar cesur, sorunu çözecek kadar akıllı bu gence vaat ettiği altınları vermiş.

Altınlarla dükkânını eskisinden de güzel hale getiren camcı tekrar işinin başına geçmiş. Devse halkın yıkılan binaları onarmasına var gücüyle yardım etmiş. İkisinin dostluklarıysa hayatlarının sonuna kadar devam etmiş.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de bazı şeylerin görüldüğünden farklı olabileceğini anlayanların başına...

Acaba dev de arkadaşım gibi aceleyle dışarı çıktığında gözlüklerini hiç unutuyor mudur? Başına gelenleri düşününce... İnşallah unutmuyordur... Neyse... Yatma vaktimiz geldi de geçiyor. Hadi doğruca yatağa. Hepinize iyi geceler, tatlı rüyalar...